

Začiatok školského roka – 5.9.2021 – Čo si oblečiem?

Milost' vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista. Amen.

Všetci stojíme pred jednou dôležitou dilemou a to takmer každý deň. Kladieme si – často neoprávnenú – otázku, ktorá nám má pomôcť urobiť rozhodnutie, ktoré ovplyvní ten deň a možno aj dojem, ktorý vytvárame tam, kam ideme. Viete aká je to otázka?

Čo si oblečiem? Nie je to totiž jedno. Je veľmi dôležité obliecť si správne veci na správnu príležitosť. Napr. ako by ste sa obliekli do kostola? A čo by ste si vzali do lesa? A ako by ste sa obliekli na svadbu? - je v tom obrovský rozdiel. Keby ste na svadbu išli oblečení ako do lesa, asi by si o vás ľudia šuškali. Preto **je veľmi dôležité obliekať sa vhodne.**

Pravda je však taká, že oblečenie neodráža vždy to, čo nosíme v srdci. Napr. človek môže byť krásne oblečený, ale môže mať neláskavé srdce a niekedy je človek oblečený chudobne a pritom sa dokáže podeliť a rozdávať lásku. Niekto sa možno nerád oblieka moderne, chodí v tom, čo má v skrini a nerieši to, čo si pomyslia ľudia. A niekto zas spoznáva nové trendy a kupuje si šaty od výmyslu sveta, aby bol jeho šatník aktuálny. **Lenže tým, ako sa obliekame nezastierame svoj charakter. Ten môže byť úplne odlišný od šiat, ktoré máme na sebe.**

Začína nový školský rok a my si nemôžeme byť istí, ako bude vyzeráť. Pravdepodobne bude znovu dištančné vyučovanie. A to budú chvíle, keď si nebudete musieť položiť otázku: čo si oblečiem. Viem, že aj v uplynulom roku, mnohých netrápilo ani to, aby sa prezliekli z pyžama do riadneho oblečenia. Jednoducho to situácia nevyžadovala. Alebo boli oblečení v starých a ležérnych veciach, pretože ich aj tak nikto nevidel. Alebo ako moderátori – hore pekné tričko a dolu roztrhané tepláky, pretože čo kamera nevidí, srdce nebolí.

Ak sa teda budete učiť normálne, budete riešiť vy alebo vaši rodičia, čo si oblečiete. Ak sa budete učiť „nenormálne“ táto starosť vám odpadne.

P 615

Jedno je však isté, že je oblečenie, ktoré nesmieme nikdy dať zo seba dole a ktoré máme mať na sebe – či bude škola prebiehať normálne či nenormálne.

Zodpovednosť – nemáme byť lajdáci, ale všetko máme robiť naplno a dôkladne. Pán Boh nemá rád, ak sme nezodpovední či povrchní. Má rád, ak sme vo všetkom poctiví a zodpovední sami pred sebou, pred inými ľuďmi, ale najmä pred Ním. Pán Boh od nás očakáva, že si oblečieme zodpovednosť a svoje povinnosti si budeme plniť najlepšie ako vieme a nebudeme leniví.

Dôveru – nie všetko zvládneme sami, nie všetko sa dokážeme naučiť, niektoré veci nám jednoducho nevyjdú. Nie sme dokonalí ani najsilnejší, preto potrebujeme od Pána Boha pomoc, podporu, vedenie, požehnanie a kúsok „šťastia“. Teda do každej práce by sme mali ísť s modlitbou a čítaním Biblie, aby sme mohli všetko vykonať s Božou pomocou a tak, ako to Pán Boh bude chcieť. Začnime teda deň modlitbou a čítaním Božieho slova. Pán od nás totiž očakáva, že Mu budeme poslušní a budeme Mu veriť, že s Ním zvládneme všetko.

Láskavosť – či už pre pocit vlastnej dôležitosti alebo je v nás niečo zlé, vieme ubližovať iným. Pretekáme sa, aby sme boli lepší ako tí druhí. A často to prerastá do šikanovania, ponižovania a problémov, ktoré spôsobujeme spolužiakom alebo aj iným ľuďom. Toto Pán Boh nenávidí. My, ako veriaci ľudia, si máme obliecť láskavosť, túžbu pomáhať, byť užitočnými pre iných. Našou úlohou nie je ľuďom poukazovať na to, čo nedokážu, ale na to, čo zvládnú. Pán Boh nás teda pozyva k tomu, aby sme si obliekli dobrotu, láskavosť, milotu a túžbu po pomoci druhým.

Pokoru – keď nám niektoré veci vychádzajú, tak zvykneme spyšniť a začneme si o sebe namýšľať, akí sme šikovní a úchvatní. Keď sa nám nedarí, začneme obviňovať ľudí okolo seba, okolnosti, Pána Boha, začneme sa vyhovárať, prečo nám to nevyšlo. Ale pokora nás učí – vďačnosti, keď sa nám darí a viere, keď sa nám nedarí. Ak nám budú pribúdať dobré známky a vydarené veci, poďakujme v pokore Pánu Bohu, že nás požehnal. Ak nám niečo nevyjde, neklesajme na myslí a nebúrme sa proti Bohu, ale v pokore pred Ním prosíme o pomoc v budúcnosti.

Nádej – iste je aj viac „kusov oblečenia“, ktoré máme mať na sebe stále – či je normálna škola alebo dištančné vzdelávanie, ale dnes ako poslednú spomeniem nádej. Pretože tá odvracia náš pohľad len od pozemskej školy a tohto sveta a ukazuje nám do sveta budúceho, do neba. Pán Boh nás totiž tu na zemi pripravuje na našu večnosť v nebi. Na

všetkom tu na tomto svete záleží, ale oveľa viac záleží na tom, aby sme sa tešili do Božieho kráľovstva, kde pôjdeme len vtedy, keď budeme Ježišovi dôverovať. Preto: čokoľvek sa stane, nestráčajme nádej. Ak sa nám niečo nepodarí: majme nádej, že nabadúce nám to vyjde. Alebo nás cez zlyhania a nepodarky Pán Ježiš niečo naučí. Ak sa nám niečo podarí: majme nádej, že je to svetielko, ktoré nám ukazuje smerom do neba, kde bude všetko dokonalé. Práve preto, že sa tam tešíme a chceme byť s Ježišom naveky, musíme byť dobrí aj v tejto pozemskej prípravke. Preto nestráťme nádej, je podnetom k dôvere.

Ak si budete nabadúce niečo obliekať – či už pekné, športové, elegantné alebo len pyžamo – spomeňte si, že záleží aj na tom, čo si pomyselne obliekate na svoje srdce – má to byť zodpovednosť, dôvera, láskavosť, pokora a nádej. Nech to nikdy zo seba nezoblečieme a nech tým, ako prežijeme tento školský rok vzdáme Bohu chválu. Amen.